

Een oproep tot eenheid Patrizia Calvi

Patrizia Calvi is lid van het hoofdbestuur van de TS (Adyar) in Italië, bestuurslid van de Europese Federatie (EFTS) en van het ITC in Naarden. In Italië is zij de spil in het werk van de hulporganisatie TOS (de Theosophical Order of Service).

Op 3 januari 2017 gaf zij onderstaande lezing op de 141e Internationale Conventie van de TS in Adyar, met als thema *Beyond Illusion: A Call to Unity*.

Ik juich de beslissing toe om de ‘oproep tot eenheid’ tot onderwerp van deze conventie te maken. Een eerste vraag die we zouden kunnen stellen is: zijn er afscheidingen binnen de Theosophical Society (TS)? Het antwoord luidt: jazeker, net zoals er afscheidingen zijn in de theosofische beweging als geheel. Dit zal de TS er niet van weerhouden haar ‘uiterlijke’ werk te doen, maar theosofie leert ons dat dat niet genoeg is! Een façade van eensgezindheid ophouden zou voor de korte termijn handig en voordelig kunnen lijken, maar zal op de middellange termijn tot een breuk leiden. Te zeggen dat de TS of de theosofische beweging verdeeld is komt eigenlijk over als een oxymoron. Een oxymoron is een stijlfiguur die woorden combineert die tegengestelde begrippen of tegenstellingen uitdrukken, zoals ‘heet ijs’, ‘welsprekende stilte’, of het begrip broederschap wanneer het gebruikt wordt samen met het woord verdeeldheid.

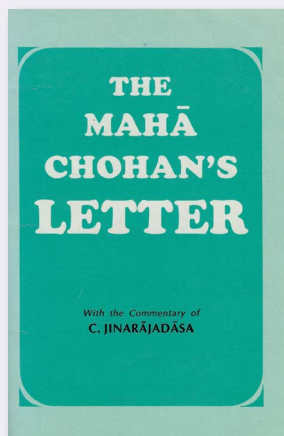
Zij die spreken over theosofie (wat broederschap en eenheid van al het bestaande betekent) en vervolgens botsen met medeleden doen dat zonder gezaghebbendheid; zij zijn eenvoudigweg niet geloofwaardig. Er is een belangrijk verschil tussen autoritair en gezaghebbend zijn: autoritaire mensen dringen hun gezag en hun gedachten op en beperken daarmee de individuele vrijheid van andere mensen. Gezaghebbende mensen daarentegen hebben een moreel gezag dat berust op hun eigen verdiensten en kwaliteiten, alle verworven door hard in de praktijk te werken. Mensen volgen gezaghebbende mensen die leiding kunnen geven doordat ze zelf een lichtend voorbeeld zijn: ze schenken inspiratie en hebben een heldere visie. Gezaghebbende leiders zullen niet verstrikt raken in beschuldigingen, roddels of machtspeletjes. In plaats daarvan zullen zij de talenten van mensen de ruimte geven en versterken. Zij delen met hen de doelstellingen die gerealiseerd kunnen worden.

Kunnen we van onszelf zeggen dat we gezaghebbend zijn wanneer we over broederschap spreken? Kunnen we werkelijk getuigen van dit hoge ideaal, allereerst binnen onze organisatie? De TS als instelling kan het heus heel goed stellen zonder

al diegenen die haar elke dag bestrijden, en hierbij doel ik op mede-theosofen! Als corpus, lichaam, als heilige unie van broeders als de onze die trachten een bijdrage te leveren aan het geestelijk verheffen van de mensheid, kunnen we ons een dergelijke innerlijke strijd absoluut niet veroorloven: vanuit het esoterisch gezichtspunt is dat een inconsistente houding die ons zeer duur kan komen te staan. De wet der wetten is Eenheid in alles, en dat betekent harmonie, samenwerken, en elkaar ondersteunen. Alles in het universum leeft voor al het andere, en voor theosofen als wij volgt daaruit logischerwijs dat we levens zouden moeten leiden die de mensheid ten goede komen: altruïsme zal zoete vruchten dragen.

Dankzij de technici wordt deze internationale conventie in Adyar ook dit jaar weer live uitgezonden. Dat is prachtig omdat we bij elkaar, en in verbinding kunnen zijn, zelfs met vrienden die niet persoonlijk aanwezig konden zijn. Wat betekent dit in wezen? Het is de tastbare, zichtbare, stoffelijke realisatie van datgene wat op de ijlere niveaus gebeurt: we zijn allemaal met elkaar verenigd. Let op: op het stoffelijke niveau is het vereist om dat bewust te willen, en dan verbinding te maken via het internet. Laten we dus ons best doen om ons open te stellen voor deze gebeurtenis. Om verbinding te maken met onze broeders op gevoelsniveau, op mentaal niveau en op spiritueel niveau, kunnen we op dezelfde wijze handelen: het vraagt wilskracht van onze kant. Dat is op zich een eenvoudige, maar wel noodzakelijke kleine opoffering.

Theosofische literatuur wijst op de noodzaak om groepen mensen samen te laten incarneren, zodat, naast het ontstaan en uitgroeien van onderlinge karmische verbindingen, ook kan worden geleerd om samen naar een gemeenschappelijk groter doel toe te werken. Dit geldt natuurlijk ook voor de leden die hier bijeen zijn in Adyar, of verbonden via het internet deelnemen. De waarde van het gezamenlijk verrichten van het werk gaat het volbrengen van het project op zich te boven: samen werken schept subtiele, maar krachtige synergiën. De liefdevolle vitaliteit daarvan zal voeding geven aan de goddelijke vonk van *buddhi*, de vurige energie van het spirituele zelf. Als het buddisch voertuig zal zijn ontwikkeld en intuïtie ons fysieke brein zal hebben bereikt, dan zal het ons wijsheid en volmaakte kennis geven.

In een brief van 1881 schreef de Maha Chohan: *Het is het zelfopofferend zoeken naar de beste manieren om onze naaste naar het juiste pad te leiden, en ervoor te zorgen dat we zoveel mogelijk medeschepselen daarbij kunnen steunen, wat iemand tot een ware theosoof maakt.* Dit is een eenvoudige, maar ook zeer diepzinnige omschrijving van broederschap, en tevens een model om vorm te geven aan ons leven. In de woorden van de Meester zit de positieve aanmoediging om te werken ten dienste van alle schepselen, zonder onderlinge verdeeldheid of persoonlijke belangen.

De verdeeldheid binnen de TS weerspiegelt de verdeeldheid in onszelf. Een Latijns gezegde leert ons immers *Omnia munda mundis*: voor wie zuiver is is alles zuiver. De TS heeft altijd geprobeerd om interreligieuze dialogen bij verschillende groepen binnen de diverse religies te ondersteunen en aan te moedigen. Zo'n dialoog is ook wenselijk tussen de verschillende stromingen binnen de huidige theosofische beweging. We kunnen zeker zeggen dat de International President Tim Boyd zijn best doet om zo'n proces aan te moedigen, in het bijzonder door de steun die hij geeft aan samenkomsten van de International Theosophy Conference die verschillende groepen van de moderne theosofische beweging ruimte biedt om met elkaar in discussie te gaan. Naar mijn mening zou dit proces van dialogen, ontmoetingen, en gezamenlijke diepgaande discussies uitgebreid moeten worden naar andere takken van dezelfde TS- boom. Het maakt niet uit dat op dit ogenblik sommige van deze bewegingen geen gehoor geven aan de oproep: als onze wil en onze dromen sterk genoeg en standvastig zijn, dan zullen we ons doel van eenheid bereiken. Broederschap is onze uitdaging – broederschap is onze missie.

Om een vrije weergave te geven van *Licht op het Pad* door Mabel Collins: het staat onomstotelijk vast dat binnen in ons een 'geest van broederschap' bestaat: het licht van de wereld en het enige licht dat licht kan werpen op het pad. Als we dat licht echter niet in onszelf kunnen waarnemen, hoeven we er ook niet elders naar te zoeken, of anderen ervan te beschuldigen dat ze het niet hebben. In 1888 stelde H.P. Blavatsky dat de Meesters niet veel kunnen doen als er bij de leden van de Theosophical Society geen samenhang bestaat op het gebied van denken en voelen.

Kunnen we nog steeds voelen dat we één zijn? Juist nu is dit de uitdaging voor de TS: zijn we ons daar bewust van? Kunnen we nog voelen dat we allemaal broeders en zusters zijn, kinderen van dezelfde vader, leden van dezelfde familie, en in staat om samen te werken?

In de *Bergrede* in het Mattheüs Evangelie wordt gezegd: *Als je houdt van degenen die van jou houden, wat voor nut heeft dat voor jou? Want ook zondaars houden van degenen die hen beminnen. Als je goed doet voor degenen die jou goed doen, wat voor nut heeft dat voor jou? Heb daarentegen je vijanden lief, doe goed en leen uit zonder daarvoor iets terug te verwachten, en je beloning zal groot zijn. Je zult zoon zijn van de Allerhoogste, want hij is vriendelijk voor hen die ondankbaar en kwaadwillig zijn. Wees barmhartig zoals ook uw Vader barmhartig is.*

Hoe zouden we onze broeders en zusters kunnen benaderen? We zijn niet zomaar een beweging als iedere andere: van ons wordt verwacht dat we onpartijdige broederschap bieden. We zijn de voorvechters van universele broederschap, en niemand kan dit prachtige geheel uiteen doen vallen, deze doelbewuste vereniging die zo diep en oud is als de eeuwige wijsheid zelf. *Uiteindelijk gaat het in het leven vóór alles om eenheid, harmonie tussen mensen, die alleen geschapen kan worden als er harmonie in ieder van onszelf is. Die harmonie kan er niet zijn als er verdeeldheid is, hetzij binnenin ons of buiten ons*, zei Jiddu Krishnamurti in zijn dialoog met de priester- Jezuïet E. Schallert.

De mens is eigenlijk goed en doet kwaad uit onwetendheid, zei Socrates. Als theosofen kunnen we niet doen alsof we de wetten van het leven niet kennen! We hebben het voorrecht gehad in aanraking gekomen te zijn met de eeuwige wijsheid, en de verantwoordelijkheden die dat met zich meebrengt zijn ontzaglijk groot: de grootse zaak van de Meesters, die deze gelegenheid voor de wereld hebben gegeven, ligt voor ons klaar.

Door initiatieven te dwarsbomen of kwaad te spreken over leden van de TS inspireren we onze broeders en zusters bepaald niet! In plaats daarvan is het één van onze belangrijkste verplichtingen om als theosofen anderen te inspireren door een manier van handelen die onze goddelijk aard waardig is. Ons leven te leven door getuigenis af te leggen van de leringen die we ontvingen, door actief handelen: dat is de hoogste vorm van gezag hebben. De dialoog te voeren in een geest van samenwerking om samen iets op te bouwen laat zien dat we de goddelijke wetten begrepen hebben. Als we dat niet doen, lopen we het risico de trein van de geschiedenis te missen. De tijd loopt: laten we onmiddellijk omkeren op de ingeslagen weg, hier en nu, voordat het te laat is.

Medeleden van de TS, ik doe dus een beroep op onze onverdeelde ziel, op ons diepste verlangen naar een betekenisvol leven, op de roep vanuit hogere sferen die ons ertoe bracht om ons bij deze beweging aan te sluiten. Laten we alles wat door onze persoonlijkheid veroorzaakt wordt nu loslaten, en zaken alleen nog maar beschouwen vanuit het gezichtspunt van wat algemeen goed is voor het grote geheel. Het leven is groot, veel groter dan wij allemaal, en als we onze kleine heldere puntjes, onze gloeiende vlammetjes, bij elkaar voegen, dan zullen zij gezamenlijk een groot stralend licht van liefde worden dat het vermogen bezit om de harten van de mensen over de gehele wereld te verlichten en te verwarmen. We moeten leren opnieuw te begrijpen, te allen tijde, dat we kunnen verbinden en niet mogen verdelen, dat we iedereen en alles kunnen aanvaarden zoals ze zijn, waarbij we een helder onderscheid maken tussen zaken die ons bewustzijn vergroten, en zaken die ons onwetend of onbewust laten.

Ik wil graag afsluiten met een uitspraak van professor Bernardino del Boca, een zeer gerespecteerde Italiaanse theosoof, een uitspraak die ik buitengewoon goed vind passen bij deze oproep tot eenheid op basis van broederschap. Del Boca schreef: *Heb je je broeder gezien? Dan heb je je god gezien. Buig en betoon hem eer* (bow down and worship).

Vertaling: Louis Geertman